

Blues de viscol

Cristian Andronic

Dormi liniștită, Anna, o să-ți veghez la tâmpale,
Te protejez bezmetic, de fiecare tren,
Când valuri din ceasornic, răzbăt ca un refren,
Mi-e teamă de cinismul, ce poate să se-ntâmpale.
Când nu știam de ore, de-atuncea-mi este dor,
Și ceasurile toate, le-aș da acum, la schimb,
Să-ți desenez cu mâna, pe păr, un fel de nimbr,
Când viscolul, e parcă, un blues liniștitor.
Ți-aș mai veghea la tâmpale, dar o să fiu departe,
Și-mi sunt senini și ochii, că-ntr-însii a și nins,
Condus de carpe noctem, lectura m-a cuprins.
Iubesc atât de tragic, un personaj de carte.